

РЕШЕНИЕ

№ 4247

гр. София, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-26 СЪСТАВ, в публично заседание на шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вергиния Мичева

при участието на секретаря Кирилка Анг. И.а
в присъствието на прокурора Ц. К. В.
като разгледа докладваното от Вергиния Мичева Гражданско дело №
20211100110579 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са субективно съединени искиове с правно основание чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ и чл.49 от ЗЗД, съединени с акцесорни искиове по чл.86 от ЗЗД.

Ищецът В. П. К. твърди, че воденото срещу него наказателно производство е било прекратено с постановление от 12.05.2016г. на РП Велинград по ДП № 1110/2010г. Посочва, че същото е образувано срещу него на 15.08.2010г., когато той е бил привлечен като обвиняем. Посочва, че е бил задържан от органите на полицията за 72ч. на 16.08.2010г. във връзка с вземане на мярка за неотклонение. Ищецът посочва, че по ДП било извършено унижително събиране на биологичен материал от интимни части на тялото му. Твърди, че в с.з. по вземане на мярка за неотклонение са присъствали журналисти, които противозаконно са заснели лицата в съдебната зала, след което снимки на ищеца и съпътстващи публикации си били публикувани в пресата. Ищецът твърди, че в резултат на публикациите е прекратено трудовото му правоотношение в НССЗ. Последвали репортажи за ищеца в електронни медии и в предавания на "БТВ М.Г." ЕАД, които продължили и по време на воденото срещу него наказателно съдебно производство. В резултат на репортажите били засегнати честта и достойнството на ищеца, а свидетели и техни роднини го нападнали пред сградата на съда. Заради медийната кампания ищецът не бил назначен в МРРБ въпреки, че бил спечелил конкурс за назначаване на длъжност държавен служител. По време на заседанията делото било отразявано и от печатни медии – вестниците „Труд“, „24 часа“, „Стандарт“, интернет издания. Отрадени са били и постановените срещу ищеца осъдителни присъди. Във връзка с воденото срещу него наказателно производство ищецът бил отстранен като съдебен заседател, бил отписан като мл.адвокат, бил отстранен като адвокат от дело, по което защитавал страна. Сочил, че по време на полицейското задържане претърпял унижение. От разпространената за ищеца информация по време на наказателното производство в тежка степен били засегнати неговата чест и достойнство, а след прекратяване на производството срещу него прокуратурата не изпълнила задължението си да обяви това публично. Професионалната развитие на ищеца било забавено, а работата му - компрометирана. Колегите на ищеца са отдръпнали, създадено било недоверие и неприязън към него. Засегнало се здравето на ищеца, налагало се да използва лекарствени средства за високо

кръвно налягане. Налагало се да се крие от обществения интерес, да избягва публични места, да не пътува с градския транспорт. Загубил почти всички свои близки и познати в родния си град. Заради изживения стрес ищецът години наред не спял добре, притеснявал се да не бъде осъден, като това неспокойно състояние повлияло не само на контактите му с най-близките му, но и с хората въобще. Предявява иск срещу ответника Прокуратурата на Р България за заплащане на обезщетение за търпените от неимуществени вреди в размер на 180 000лв., ведно със законната лихва 3г. преди предявяване на исковата молба. Предявява срещу този ответник и иск за заплащане на обезщетение за търпени имуществени вреди в размер на 3200лв. от платени адвокатски хонорари за защитата по воденото наказателно производство. Претендира и лихва за забава върху тази сума за период 3г. преди подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане.

По нататък в исковата молба и уточнението към нея ищецът твърди, че ОС Пазарджик е провел по отношение на него незаконосъобразен процес, като е приел за разглеждане обвинителен акт, който противоречал на закона и бил изготвен и защитаван от предубеден и заинтересован прокурор. Сочи, че председателя на съда и на съдебния състав, решил делото, лично са контактували и обсъждали развитието на наказателното производство с ръководителя на полицейската акция по задържане на ищеца. Целта е била да се дискредитира ищеца и да се постигне осъдителна присъда. Ищецът твърди незаконосъобразно разпределение на делото в ОС Пазарджик и забавяне на съда да се произнесе по мярката за неотклонение. Твърди, че съдебния състав е бил предубеден и е нарушил презумпцията за невиновност. Твърди, че за делото му е бил подбран удобен състав, който да удовлетвори председателя на първоинстанционния състав, така и полицейските служители. Посочва, че по време на разглеждане на делото председателят на състава е бил на екскурзия с основен свидетел по делото и организатор на полицейската акция срещу ищеца, където са били извършени договорки за осъдителна присъда срещу ищеца. Твърди, че председателя на ОС Пазарджик е забавил умишлено производството по възобновяване на наказателното производство срещу ищеца пред АС Пловдив. Ищецът предявява иск срещу ОС Пазарджик за заплащане на обезщетение за търпени неимуществени вреди в размер на 20 000лв. , ведно със законната лихва 3г. преди датата на завеждане на исковата молба в съда.

Ответникът Прокуратурата на Р България оспорва иска по основание и по размер. Ответникът оспорва твърденията, изложени в исковата молба, като посочва, че липсват доказателства в подкрепа на същите. Оспорва твърдението на ищеца за търпени неимуществени вреди, както и причинно следствената връзка между заявените вреди и повдигнатото обвинение. Посочва, че липсва незаконно задържане на ищеца, поради което той не може да претендира вреди по реда на чл.2 ал.1 т.1 от ЗОДОВ. Оспорва да носи отговорност по реда на ЗОДОВ като се позовава на ТР №3/22.04.2005г. по т.д.№ 3/2004г., ОСГК, т.8. Посочва, че воденото срещу ищеца наказателно производство е било прекратено поради декриминализация на престъпното деяние. Извършените от прокуратурата до декриминализацията действия на прокуратурата са били законни. Посочва, че не следва да отговаря за вреди на ищеца от публикации в пресата, тъй като Прокуратурата не е предоставяла информация на медиите. Оспорва размера на предявения иск за неимуществени вреди като завишен, несъответстващ на икономическия стандарт на страната и несъобразен с изискванията за справедливост , както и с вида, характера и интензитета на упражнената наказателна репресия , за които твърди ищеца. Оспорва претенцията за претендирани имуществени вреди като недоказана, алтернативно оспорва я като прекомерна. Прави възражение за изтекла давност по чл.110 от ЗЗД по отношение на предявените иски за вреди, както и по чл.111 ал.1 б.в от ЗЗД по отношение на исковите за лихва за забава. Моли съда да отхвърли исковите.

Ответникът Окръжен съд Пазарджик оспорва предявените срещу него иски по допустимост, по основание и по размер. Оспорва твърдението на ищеца, че от действия на съдии от ОС Пазарджик за него са настъпили вреди в хода на образуванияте съдебни производства. Намира тези твърдения са голословни. Оспорва да е било налице нарушение

на принципа на случайно разпределение на делата, посочени от ищеца, както и да е налице забавяне на производството по възобновяване на делото по вина на съда. Отделно от това, намира оплакването за забавяне на производството за недопустимо, тъй като ищецът не е провел процедура по реда на глава 3а от ЗСВ. Оспорва съдът да носи отговорност за медийното отразяване на делото. Оспорва съдът да носи отговорност за кариерните несполуки на ищеца, поради липсата на причинно-следствена връзка с действия на съдии при съда. Прави възражение за изтекла погасителна давност за търсене на отговорност както по отношение на главния иск, така и на акцесорния иск. Моли съда да отхвърли исквете, евентуално – да намали размера като прекомерен.

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът установи следното от фактическа страна:

На 15.08.2010г. срещу ищеца В. К. е образувано ДП № 732/2010г. по описа на РУП Велинград и с постановление от същата дата е привлечен за обвиняем за това, че на 15.08.2010г. в гр.Велинград, в съучастие, като съизвършител с три други лица, по какъвто и да е начин са набрали три непълнолетни лица да извършват полово сношение, блудствени действия и похотливо показване на човешки полови органи – престъпление по чл.158а ал.1 вр. чл.20 ал.2 от НК. Извършено е претърсване и изземване на вещи от ищеца. Ищецът е първоначално задържан от органите на МВР за 24ч., след което е задържан с постановление на прокурора за 72ч. на основание чл.64 ал.2 от НПК, като в този срок прокуратурата е внесла искане до съда за определяне на мярка за неотклонение. На 16.08.2010г. разследващият полицай е назначил СМЕ по отношение на няколко лица, вкл. и на ищеца за установяване на травматични увреждания в областта на ануса и половите органи, евентуално за механизма на получаването им и тяхната давност. На същата дата вещото лице и извършило преглед на ищеца. С определение от 18.08.2010г. по ч.н.д.№ 471/2010г. на РС Велинград на ищеца е взета мярка за неотклонение парична гаранция в размер на 500лв., ищецът е освободен от задържането. С определение от 24.08.2010г. по в.ч.х.н.д.№ 567/2010г. мярката за неотклонение е потвърдена. С постановление от 23.02.2011г. наказателното производство е прекратено частично по отношение на две от обвиняемите лица и е продължило по отношение на ищеца и на А.Т. /сега свидетел по делото/. Обвинителният акт срещу двамата е внесен на 21.03.2011г. С присъда № 47/ 9.08.2011г. по НОХД № 125/2011г. на РС Велинград ищецът В. П. К. е признат за виновен в това, че от м.10.2009г. до 15.08.2010г. във Велинград, в съучастие като извършител с А..К.Т., по различни начини - чрез даване на пари, плащане на сметките им в заведения, черпене с алкохол, предоставяне на автомобил за шофиране и чрез убеждаване, е набирал отделни непълнолетни лица – А. Г. К., В. А. Ч., Д. С. П., А. А. М., Д. Р. Т. и Д. А. Д., да извършат полово сношение и блудствени действия и похотливо показване на човешки полови органи, поради което и на основание чл.158а НК вр. чл.20 ал.2 от НК е осъден на лишаване от свобода за срок от една година и 6м., като изпълнението на наказанието е отложено на основание чл. 66, ал. 1 НК за срок от 4г. и 6м.

С решение от 5.06.2012г. по ВНОХД № 20/12г. на ОС Пазарджик присъдата на РС Велинград е отменена и делото е върнато на друг състав на съда за ново разглеждане.

С присъда № 26/16.06.2014г., постановена по НОХД № 242/2012г. на РС - Велинград, В. П. К. е признат за виновен в това, че от м.10.2009г. до 15.08.2010г. във Велинград, в съучастие като извършител с А..К.Т., по различни начини - чрез даване на пари, плащане на сметките им в заведения, черпене с алкохол, предоставяне на автомобил за шофиране и чрез убеждаване, е набирал отделни непълнолетни лица – А. Г. К., В. А. Ч., Д. С. П., А. А. М., Д. Р. Т. и Д. А. Д., да извършат полово сношение и блудствени действия, поради което и на основание чл. 158а от НК вр. чл. 20 ал. 2 от НК е осъден на лишаване от свобода за срок от една година, като изпълнението на наказанието е отложено на основание чл. 66 ал.1 от НК за срок от 3г. Оправдан е по обвинението за набиране на непълнолетни лица, които да извършват похотливо показване на човешки полови органи.

С решение от 03.07.2015г. по ВНОХД № 611/2014г. на ОС - Пазарджик присъдата е потвърдена.

По молба за възобновяване, подадена от ищеца на 22.10.2015г., и от А.Т. на 30.12.2015г., с решение от 07.04.2016г. по НОХД № 47/2016г. на Пловдивски апелативен съд наказателно дело № 242/2012г. на РС - Велинград и ВНД № 611/2014г. на ОС - Пазарджик са възобновени, присъдата и решението са отменени, а делото е върнато на РП - Велинград за извършване на действия по глава 18 НПК – действия на прокурора след завършване на разследването.

С постановление за прекратяване на наказателното производство от 12.05.2016г. районният прокурор на РП Велинград е прекратил воденото срещу ищеца и срещу А.Т. досъдебно производство на основание чл.24 ал.1 т.1 от НК. В мотивите си прокурорът е посочил, че с изм. на НК, обнародвани в ДВ бр.74/26.09.2015г. редакцията на чл.158а ал.1 от НК е изменена, като деянието, за което е водено досъдебното производство срещу К. и Тошев е декриминализирано. Приел е, че следва да приложи най-благоприятния по см. на чл.2 ал.2 от НК закон. Приел е, че нормата на чл.158а ал.1 от НК /отм./ не е преуредена в друга правна норма, поради което образуваното срещу двамата наказателно производство следва да се прекрати на основание чл.24 ал.1 т.1 от НПК вр. чл.2 ал.2 от НК.

Недоволен, ищецът е обжалвал Постановлението пред РС Велинград, като е поискал от съда в постановлението да се посочи, че то се прекратява на основание чл.24 ал.1 т.1 от НПК – тъй като деянието не е извършено. Обжалвал го е и в частта на веществените доказателства.

С определение № 106/15.06.2016г. по ч.н.д.№ 269/16г. на РС Велинград обжалваното постановление, в частта на посоченото правно основание за прекратяване на воденото срещу ищеца наказателно производство, е оставена без уважение. Съдът е посочил, че от мотивите на обжалваното постановление става напълно ясно, че производството е прекратено по втората хипотеза на чл.24 ал.1 т.1 от НПК – деянието не съставлява престъпление.

С определение № 423/24.08.2016г. по в.ч.н.д.№ 635/16г. на ОС Пазарджик определението на РС е потвърдено. Така прекратяването на воденото срещу ищеца наказателно производство е настъпило на 24.08.2016г. В материалите по НОХД № 242/12г. на ВРС, след влизане в сила на присъдата срещу ищеца, е приложено писмо, изпратено от РС Велинград на ОС Пазарджик /л.612/, от което става ясно, че на 11.11.2015г. ОС Пазарджик е поискал РС да му изпрати за послужване НОХД № 242/12г. ведно с ВНОХД № 611/14г. на ПОС. На 12.11.2015г. РС Велинград е изпратил на ОС Пазарджик поисканите дела, като в писмото си е уведомил, че е постъпила молба от В. К. за възобновяване, която е в процес на администриране. ОС Пазарджик е върнал на РС Велинград делата с писмо от 6.01.2016г.

В материалите на ДП се намира писмо на председателя на ОС Пазарджик от 18.12.2015г., изпратено на ищеца в отговор на негово сигнално писмо във връзка с допуснати нарушения при разпределение на делата между съдиите в РС Велинград и ОС Пазарджик. Досежно разпределянето на ВНОХД № 611/14г. административният ръководител на съда е посочил, че при извършения избор на случаен принцип е определен съдия Стоянов, а за членове на състава - съдиите А. и един съдия от гражданско отделение – съдия И., поради невъзможността на другите наказателни съдии да участват – съдия Ненчев си е направил отвод. В кориците на НОХД № 611/14г. на ОС Пазарджик се намира протокола за избор на съдия И.. Отражено е, че докладчик по делото е съдия Стоянов, избран при компютърно разпределение. Ищецът е сезирал със жалба на 15.03.2016г. председателя на ВКС с оплаквания, че председателят на АС Пловдив не изпълнява служебните си задължения по разпределение на делата, допуснал е забавяне при администриране на искането му за възобновяване на делото. Отговор на тази жалба не е приложен.

Воденото срещу ищеца дело е била широко отразено в местните и националните медии, вкл. и по телевизия БТВ. Установява се също, че ищецът е водил граждански и наказателни дела срещу медиите /БТВ/ и журналистите /от в.Монитор“, в.Телеграф“, в.,,168 часа“/, отразявали делото, като и срещу полицейски служител, който е бил свидетел по делото срещу него /Н.И.Д. – зам.-началник на РУП Велинград/. Внесъл е искане пред ИВСС да се образува проверка за дисциплинарни нарушения, извършени от В. Петричев, адм.-

ръководител на РС Велинград /съдия-докладчик по воденото срещу него НОХД/. ИВСС е извършил проверка по сигнала и не е установил нарушения, които да обуславят извод за осъществено дисциплинарно нарушение, като е направен извод за липса на основание да се ангажира отговорността на съдията. Подробно е отговорено на всяко от оплакванията на ищеца /л.83 в НОХД № 611/14г. на ОС Пазарджик/. По жалба на ищеца СЕМ е наложил имуществена санкция на „БТВ М.Г.“ ЕАД за нарушение на чл.17 ал.2 вр. чл.10 ал.1 т.4 от Закона за радиото и телевизията за излъчени на 2.05.2011г. в сутрешния блок „Тази сутрин“ подбор от кадри, включващи ищеца в коридора на РС Велинград. С решение на ВКС медията е осъдена да заплати на ищеца обезщетение за причинени вреди.

Видно от представените от ищеца писмени доказателства, към момента на образуване на воденото срещу него наказателно производство, той е работил в Национална служба съвети в земеделието, като на 27.08.2010г. правоотношението с него е прекратено, считано от 27.08.2010г. През 2011г. е участвал в конкурс за заемане на длъжността „Главен експерт“ в МРРБ и е бил класиран на първо място. Не е бил назначен. През 2012г. ищецът издържал успешно изпит за адвокат. Получил отказ да бъде вписан като адвокат в АК Пазарджик заради образуваното срещу него НОХД № 242/12г. на РС Велинград, висящо /така в протокол от 12.12.2012г. на заседание на АС при АК Пазарджик, л.287 от делото/. Явно в следствие е вписан, тъй като в развилия се спор по отстраняването му като защитник на подсъдим по наказателно дело е посочен като адвокат от АК Пазарджик /л.340 от делото/. С решение на Столичния общински съвет от 4.12.2014г. ищецът е бил избран за съдебен заседател към СРС, а с решение от 27.01.2015г. и за съдебен заседател на РС Велинград. По възражение на кмета на Община Велинград с решение на Общинския съвет от 9.02.2015г. е отпаднал от списъка. Във връзка с влязлата в сила по отношение на него осъдителна присъда, срещу ищеца е започнало производство по отписването му като адвокат с оглед разпоредбата на чл.5 ал.1 т.1 от ЗАДв. С решение от 30.10.2015г. на АК Благоевград ищецът е бил отписан като адвокат. Това решение е било обжалвано от него пред Висшия адвокатски съвет, който го е потвърдил. С решение от 19.12.2016г. по гр.д.№ 493/16г. на ВКС, III г.о. решението на ВАК е отменено, тъй като междуременно наказателното производство срещу ищеца е било възобновено.

През 2017г. ищецът е сезирал ИВСС с искане за заплащане на парично обезщетение заради прекалената продължителност на прекратеното досъдебно производство. В изготвения от инспектората доклад от 25.05.2017г. подробно е изследвано фактическото развитие от образуване на воденото срещу ищеца наказателното производство до приключването му, вкл. какво било поведението на органите на ДП, поведението на съда. Въз основа на доклада на ИВСС, зам.-министърът на правосъдието е отказал да присъди на ищеца обезщетение, като е приел, че делото му е било разгледано в разумен срок.

Във връзка с твърдените от ищеца вреди съдът допусна и събра гласни доказателства. Св.А.Т. установява, че при задържането на ищеца в ареста той е бил много притеснен, изнервен, имал главоболие, условията в ареста не били добри, килиите били без прозорци. По време на съдебните заседания пред съда имало много медии, които произнасяли присъди. Директна агресия към ищеца проявявали близки и приятели на пострадалите. Дори го залели с боза пред сградата на съда. Ищецът бил с постоянно високо кръвно налягане, хипертонични кризи, пиел лекарства за кръвно. Заради отразяване на делото по медиите, отстранили ищеца от длъжност. Първият братовчед на ищеца, Николай Делиев, началник на криминален отдел в РУП Велинград, дал интервю пред БТВ в началото на м.09.2010г. Журналистите притеснявали семейството на ищеца, спирали ги за интервю. Ищецът избягвал да излиза навън, страхувал се за живота си. Останал без работа и заради скандала не можел да си намери нова. Въпреки , че спечелил конкурс в МРРБ, не бил назначен от министъра заради воденото срещу него дело. Намерил си работа като общ работник в хранителна верига, но, след като работодателите му разбрали за делото, и от там го уволнили. През 2011-12г. си намерил работа по морето, като помощник кухня. След това преминал успешно изпита за адвокат, но от АК отказали да го впишат. Ищецът бил много разтреперан и нервиран, защото го третирали като пропаднал човек. Отстранили го като

адвокат по едно дело, тъй като бил осъден. Заради тормоза се влошило здравословното му състояние. Посещавал кардиолог, лежал в психодиспансер.

Св.С.М. , бивш колега на ищеца, посочва, че разбрал за скандали с ищеца от телевизията. Опитал да му се обади, но не успял, защото той се бил покрил заради случващото се. По-късно го видял, разговаряли, разбрал за влошеното му здравословно състояние. Свидетелят му помагал с намирането на лекари специалисти. Според свидетеля ищецът не бил психически стабилен, не бил общителен, имал проблеми с родителите си, не можел да се прибира в родния си град Велинград заради създадената лоша репутация. Ищецът се променил много заради делото, станал затворен, нервен, притеснявал се, все за делото говорел. След случката контактите му били ограничени, защото му се носела лоша репутация. Избягвал контакти с деца, а преди бил учител.

Св.М. К.а, сестра на ищеца, споделя, че брат ѝ излязъл от ареста със сенки под очите, в съда в Пазарджик нахлули журналисти в съда, снимали в съдебната зала. В коридора прокурорът четял от папката си на журналистите информация по случая. Във вестник 168ч. на първа страница било публикувано всичко, и за семейството им настанал ад. Свидетелката я привиквали работодателите ѝ, роднините започнали да питат какво става, от телевизия БТВ идвали да снимат в дома им. Уволнили брат ѝ от Агенцията по земеделието. Свидетелката завела брат си на психолог. Той лежал в болница. Загубил най-хубавите години от живота си. Преди делото брат ѝ бил учен, кротък човек, а сега бил нервен, крещял, не можел да се владее.

Във връзка с твърдението на ищеца за хоспитализация в психиатричен диспансер, съдът изиска медицинската документация от болничното заведение и назначи съдебна психиатрична експертиза със задача да установи причинено ли е психично разстройство на ищеца след предявяване и разгласяване на обвинението, от какъв тип и за какъв период.

Вещото лице психиатър, въз основа на предоставената по делото медицинска документация установява, че скоро след задържането, ищецът е получил хипертонична криза, за която са му издадени два болнични листа. Постановената диагноза невроза подсказва, че тогава е съществувал психичен проблем. През 2011г., след постановяване на първата присъда / на 9.08.2011г./, на 15.08.2011г. ищецът е посетил психиатър и са му предписани два антидепресанта – Серопрам и Тритико. На 25.08.2011г. ищецът отново е посетил психиатър когато лекарят е установил тревожно-депресивен синдром. И при двата прегледа е преценено, че ищецът е неработоспособен и са му издадени болнични листи. През м.септември 2011г. ищецът е лекуван в психиатричната клиника „Св.Наум“, където му е поставена диагноза Умерено тежък депресивен епизод. Проведено му е лечение с антидепресанти с препоръка да продължи същото лечение при домашни условия, като му е издаден болничен лист за 30 дни. Според вещото лице, в резултат на задържането му, предявяване на обвинение в извършено престъпление и неговото разгласяване от медиите, както и продължителното наказателно преследване с две осъдителни присъди, ищецът е развил остра стресова реакция, преминала в протрахирана депресивна реакция, която в периода след произнасяне на присъдата през 2011г. е имала клиничен изблик на умерено тежък депресивен епизод със соматични симптоми- тревожно депресивен синдром. Според вещото лице това разстройство, с намаляващ интензитет, е продължило до 2016г., когато делото е било прекратено.

Съдът кредитира показанията на свидетелите. Същите не противоречат на събраните по делото писмени доказателства, а ги уточняват.

Съдът кредитира и изцяло заключението на вещото лице, което компетентно и задълбочено отговори на поставените въпроси.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По предявения иск по чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ срещу прокуратурата:

Съгласно разпоредбата на чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ, държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда, при обвинение в

извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано. Основната предпоставка за отговорността на държавата е незаконност на действията на държавните органи, като текстът посочва изчерпателно случаите, в които държавата отговаря за вреди от незаконно обвинение. Сред тях не е случаят когато поради промяна в законодателството, наказателното престъпление е прекратено, тъй като обявеното за престъпление деяние е престанало да бъде престъпление. Този случай не може да бъде приравнен на „извършеното деяние не е престъпление“. Деянието е било престъпление и действията на правозащитните органи са били законни докато текстът на чл.158а от НК не е променен с нова редакция, публикувана в ДВ бр. 74/26.09.2015г. Текстът на чл.158а ал.1 от НК, по който е било повдигнато обвинение на ищеца и той е бил признат за виновен е бил в следната редакция: „Който по какъвто и да е начин набира или принуждава отделни непълнолетни лица или групи от такива лица да извършват полово сношение, блудствени действия, содомия, мастурбация, сексуален садизъм, мазохизъм или похотливо показване на човешки полови органи, се наказва с лишаване от свобода до шест години“. Този текст е въведен в НК през 2009г. в съответствие с поетите от държавата ангажменти по подписаната през 2007г. и ратифицирана през 2011г. Конвенция за закрила на децата срещу сексуална експлоатация и сексуално насилие на Съвета на Европа /така в мотивите на законопроекта, Конвенцията е ратифицирана и публикувана в ДВ, бр.90 от 2011 г. /. Една от целите на Конвенцията е предотвратяване и борба срещу сексуалната експлоатация и сексуалната злоупотреба с деца. В чл.18 „Сексуална злоупотреба“ от Конвенцията /известна още като Конвенцията Ланзароте/, държавите членки предприемат необходимите законодателни или други мерки, за да гарантират, че следните умишлени деяния представляват престъпление: участие в сексуални действия с дете, което, в зависимост от съответните разпоредби от националното законодателство, не е достигнало законната възраст за сексуални действия; участие в сексуални действия с дете, когато е използвана принуда, сила или заплаха, или е извършена злоупотреба с установени отношения на доверие, власт или влияние върху детето, включително в рамките на семейството; или е извършена злоупотреба с особено уязвимото положение на детето, по-специално поради умствено или физическо увреждане или положение на зависимост. В следващите текстове са изброени други видове деяния, които държавите членки следва да обявят за престъпления - свързани с детската проституция, с детската порнография, с участието на дете в порнографски представления, с морално разложение на деца, съблазняване на деца за сексуални цели. Уредени са изисквания към разследването, наказателното съдебно производство, правата на пострадалите и т.н.

В изпълнение на поетите ангажменти на държавата, през 2009г. са въведени както посочения нов текст на чл.158а, така и новите текстове на чл.154а и чл.155б от НК.

Конвенцията Ланзароте е част от вътрешното ни право и има предимство над тези норми на вътрешното законодателство, които им противоречат. Описаните в Конвенцията деяния представляват престъпления.

През 2015г. в ДВ бр. 74/26.09.2015г. е публикуван Закон за изменение и допълнение на НК, като текстът на чл.158 а ал.1 от НК е придобил следната редакция: „Който по какъвто и да е начин набира, подпомага или използва лице, ненавършило 18-годишна възраст, или група от такива лица да участва в порнографско представление, се наказва с лишаване от свобода до шест години“. В мотивите към закона е посочено, че с измененията се въвеждат в националното законодателство разпоредбите на Директива 2011/92/ЕС на ЕП и на Съвета от 13.12.2011г. относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография. Посочено е също, че националното законодателство в частта относно борбата със сексуалното насилие и сексуалната експлоатация на деца е преведено в съответствие с Конвенцията на Съвета на Европа за закрила на децата срещу сексуална експлоатация и сексуално насилие, като предложения проект на закон за

изменение на НК въвежда само онези правила, с които Директивата надгражда стандартите на Конвенцията в тази област.

Видно от изложеното, изменението на текста на чл.158а от НК не е в резултат на постигнат обществен консенсус да отпадне криминализацията на престъпленията, свързани със сексуалната злоупотреба с непълнолетни лица, а въвеждане на европейското законодателство в тази област и то с цел надграждане и засилване ефективността на превенцията и на борбата със сексуалното насилие и сексуалната експлоатация на деца. В този смисъл не може да се приеме, че с изм. на текста на чл.158 ал.1 от НК се декриминализира описаното в него деяние /то може да бъде квалифицирано по някой от другите текстове в раздел VIII на НК, но прокуратурата не е установила такава възможност/. При всички положения не може да се твърди, че деянието, за което на ищеца е повдигнато обвинение, не е престъпление. До такъв несъответен извод може да доведе само буквалния прочит на текста на НК без да се съобрази смисъла и целта на цялото законодателство, вкл. европейското законодателство и обвързващите България международни норми.

Хипотезата пред която сме изправени в настоящото дело е сходна с тази при която наказателното производство е било образувано преди наказателното преследване да е било погасено по давност или деянието да е амнистирано. И това е така, тъй като както при давността и при амнистията извършените процесуални действия са били законни. При законни действия, отговорност за държавата не възниква - така и т. 8 от ТР № 3 от 2004 г., ОСГК, ВКС. Ищецът е търпял вреди, но те са закономерна последица от воденото срещу него наказателно производство и не подлежат на репарирание. Исковете за вреди срещу прокуратурата следва да се отхвърлят, ведно с акцесорната претенция за присъждане на лихва за забава.

При отхвърлен иск не следва да се разглежда възражението на ответника за настъпила погасителна давност.

По предявения срещу втория ответник, ОС Пазарджик, иск за вреди:

Случаите, при които съдът, като представител на държавата, отговаря по иски за обезщетяване за вреди по ЗОДОВ са ограничени до няколко хипотези, посочени в чл.2 т.4 и 5 - отговорност се носи за вреди, причинени от съда при прилагане на задължително настаняване за лечение или принудителни медицински мерки /така и ТР №5/15г., ОСГТК, ВКС/. Отговорност от съдебен орган може да се търси за нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок по чл.2б от ЗОДОВ, както и за вреди от нарушение на правото на Европейския съюз по чл.2в от ЗОДОВ. Т.е. държавата е ограничила отговорността си за вреди от незаконосъобразни действия на своите органи само до изчерпателно посочените в нея хипотези в ЗОДОВ, към които обстоятелствата, изложени в исковата молба срещу втория ответник, ОС Пазарджик, не могат да бъдат подведени.

Когато отговорността за вреди не може да бъде реализирана по реда на ЗОДОВ, отговорността за вреди се реализира на основание чл.49 от ЗЗД. Функционалният имунитет на съдията не изключва отговорността на държавата за вреди от незаконосъобразен съдебен акт. Държавата, чрез процесуалния си субституент, в случая съда, отговаря за вреди, когато те са в причинна връзка с постановения съдебен акт. Материалноправно легитимиран да отговаря по иск с правно основание чл.49 от ЗЗД – за вреди от незаконосъобразни действия на съдия, които не са предвидени в чл.2 -чл.2в от ЗОДОВ, е съответният съд /така Определение № 478 от 18.06.2018 г. на ВКС по гр. д. № 462/2018 г., III г. о., ГК/. Предявения срещу ОС иск е допустим и следва да се разгледа по същество.

В исковата молба и уточненията си към нея ищецът твърди, че ОС Пазарджик е провел по отношение на него незаконосъобразен процес, като е приел за разглеждане обвинителен акт, който противоречи на закона и е изготвен и защитаван от предубеден и заинтересован прокурор. Сочи, че председателя на съда и на съдебния състав, решил делото, лично са контактували и обсъждали развитието на наказателното производство с ръководителя на полицейската акция по задържане на ищеца. Целта е била да се дискредитира ищеца и да се постигне осъдителна присъда. Ищецът твърди

незаконосъобразно разпределение на делото в ОС Пазарджик и забавяне на съда да се произнесе по мярката за неотклонение. Твърди, че съдебния състав е бил предубеден и е нарушил презумпцията за невиновност. Твърди, че за делото му е бил подбран удобен състав, който да удовлетвори председателя на първоинстанционния състав, така и полицейските служители. Посочва, че по време на разглеждане на делото председателят на състава е бил на екскурзия с основен свидетел по делото и организатор на полицейската акция срещу ищеца, където са били извършени договорки за осъдителна присъда срещу ищеца. Твърди, че председателя на ОС Пазарджик е забавил умишлено производството по възобновяване на наказателното производство срещу ищеца пред АС Пловдив.

За разлика от исковете по ЗОДОВ, при които ищците следва да обосноват само наличието на някоя от хипотезите по чл.2 - 2в, по общия ред на търсене на деликтна отговорност по чл.49 от ЗЗД, ищецът следва да установи противоправно поведение при служителите на ответника. В случая критериите за всестранно и пълно доказване не са достигнати. Въпросът за обвинителния акт е бил разглеждан в производството по въззивната проверка на постановената срещу ищеца присъда и в производството пред апелативния съд във връзка с възобновяване на наказателното производство. Относим в случая аргумент е, че пред ОС Пазарджик не е внасян обвинителен акт срещу ищеца. Такъв е внесен пред РС Велинград, поради което отговорност от съдиите на въззивния съд не може да се търси.

Съдът не познава председателя на съда и на съдебния състав, решил делото на ищеца, както и ръководителя на полицейската акция по задържане на ищеца, за да може да приеме, че лицата на снимката на представения от ищеца към исквата молба материал от в. "Шоу" от 13.-29.09.2015г. са именно същите. Не е ясно кога е правена снимката, дали е автентична и кои са лицата на нея. При всички положения е укоримо съдия, който разглежда дело и свидетел по същото дело да поддържат близки връзки, вкл. и да ходят заедно на екскурзия. Това обаче не е противоправно поведение. Това би представлявало процесуално нарушение, който аргумент ищецът многократно е повдигал като възражение пред въззивната инстанция и пред апелативния съд. Не се установи незаконосъобразно разпределение на ВНОХД №611/14г. в ОС Пазарджик – от приложените по делото протоколи става ясно, че се касае за компютърно разпределение на случаен принцип на съдията – докладчик. След като член от състава, в който съдията докладчик заседава, е дисквалифициран заради участие в друго дело на ищеца, се е наложило да се избере отново на случаен принцип граждански съдия. По същия начин е бил определен и състава на съда, разгледал ВНОХД №20/12г. на ОС Пазарджик. Не се установи противоправно забавяне на съда да се произнесе по мярката за неотклонение или противоправно забавяне на производството по възобновяване на наказателното производство срещу ищеца. ИВСС в своя доклад подробно е описал всяко действие на съда, което не налага настоящия съд да повтаря. Не се установи противоправно поведение у служителите и съдии при ОС Пазарджик във връзка с направените от ищеца оплаквания. Искът срещу този ответник, ведно с претенцията за мораторна лихва, следва да се отхвърли.

По разноските:

При този изход на делото, разноски на ищеца не се следват.

На основание чл.78 ал.3 от ГПК, на ответника ОС Пазарджик се следват разноски съобразно представения списък, в размер на 1356лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на В. П. К., ЕГН *****, с адрес: гр.София, ул.***** срещу Прокуратурата на РБългария, с правно основание чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ, за заплащане на обезщетение в размер на 180 000лв. за търпени неимуществени вреди и в размер на 3200лв. за търпени имуществени вреди , ведно със законната лихва от 24.08.2016г.

до окончателното изплащане за воденото срещу него наказателно производство по ДП № 723/2010г. по описа на РУП МВР Велинград, пр.пр.№ 1110/2010г. по описа на РП Велинград, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ иска на В. П. К., ЕГН *****, с адрес: гр.София, ул.*****, срещу Окръжен съд Пазарджик с адрес гр.Пазарджик, ул.*****, с правно основание чл.49 от ЗЗД, за заплащане на сумата 20 000лв. представляваща обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 24.08.2016г. до окончателното изплащане, търпени във връзка с образуване, разглеждане и произнасяне по ВНОХД № 611/2014г. и ВНОХД № 389/2014г. по описа на ОС Пазарджик и администриране на искане за възобновяване на НОХД № 242/12г. на РС Велинград и изпращането му на Апелативен съд Пловдив, като неоснователен.

ОСЪЖДА В. П. К., ЕГН *****, да заплати на Окръжен съд Пазарджик разноски по делото в размер на 1356лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред САС в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____